

носи озобилень плодъ, тѣй сѣщо слово-то Божіе прието съ вѣра въ добро сѣрце, и съхранено съ твърдо тѣрпѣніе дава изобилень плодъ на душевны дарове, на добродѣтель и блаженство.

Чудеса-та Христовы.

Освень съ Божественно-то си ученіе, Ис. Хр. показалъ ся като спаситель міра: съ Божественны дѣла и *чудеса*.

Той правялъ чудеса, повече отъ милосѣрдіе къмъ бедствующи-тѣ, то-есть сички-тѣ. му чудеса надъ чловѣцы-тѣ быле благотворны

Той давалъ на болны-тѣ—здравіе, на слѣпи-тѣ—зреніе, на глухы-тѣ—слухъ, на нѣмы-тѣ—языкъ, на умрѣли-тѣ животъ; а сичко това правялъ съ допираніе и слово или и само съ слово.

Преображеніе-то Христово.

Подиръ ученіе-то за покаяніе и за вѣрата, Ис. Хр. проповѣдвалъ ученіе за *кръстъ-тъ*.

Предказвалъ че: за да спасе міръ, трѣбало